

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202282
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218202282.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XXX, XXX XX G., o zaplatenie sumy 257,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp 102/2018-99 zo dňa 11.09.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, kde sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 257,97 eur s príslušenstvom. Žalobca získal pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 23.06.2017 od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s., s ktorou mala žalovaná uzavretú Zmluvu o kreditnej karte s úverovým rámcom vo výške 300,- eur, ktorú nesplácala.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 39, 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 497, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

V odôvodnení uviedol, že dňa 04.03.2015 žalovaná požiadala banku o úver s úverovým rámcom 300,00 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou špecifikovanou v tabuľke, s výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, RPMN 39,55 %, celkovou čiastkou, ktorú by žalovaná zaplatila pri použití uvedených predpokladov a uvedenej RPMN vo výške 357,59 Eur, priemernou hodnotou RPMN 24,97 % ročne, úrokovou sadzbou pre úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, s celkovým denným limitom používania kreditnej karty vo výške 300,00 Eur. Návrh tejto zmluvy bol prijatý dňa 04.03.2015.

Ďalej prvoinštančný súd zistil, že z dôvodu dlhodobého omeškania žalovanej so splácaním pohľadávky banka listom zo dňa 11.01.2016 oznámila žalovanej, že ku dňu 21.01.2016 znižuje celkový úverový rámec na nulu.

Výzvou zo dňa 22.03.2017 banka oznámila žalovanej mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorej výška ku dňu 21.03.2017 predstavovala sumu 331,92 Eur a poučila ju o možnosti postúpenia pohľadávky. Výzva bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 28.03.2017.

Dňa 23.06.2017 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanej na žalobcu ako postupníka. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej zaslané na poštovú prepravu dňa 06.07.2017.

Skonštatoval, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, pretože nepreukázal, že sa platne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky voči žalovanej. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Od výzvy zo dňa 21.03.2017 do uzatvorenia zmluvy o postúpení dňa 23.06.2017 však neuplynula zákonná lehota dlhšia ako 90 dní, ale len 87 kalendárnych dní a teda zmluva o postúpení je neplatná.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v konaní bolo podľa jeho názoru bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“). Poukázal na to, že v konaní bolo podľa jeho názoru preukázané, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný bol právnym predchodcom žalobu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to okrem iných výziev aj výzvou zo dňa 11.01.2016 (označenou ako „zníženie celkového úverového rámca“) a výzvou zo dňa 22.03.2017, ku ktorej bol pripojený podací hárok. Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, podľa ktorého začína plynúť lehota 90 dní až odo dňa doručenia písomnej výzvy banky. Ak by zákonodarca mienil poskytnúť dlžníkovu lehotu na dobrovoľné plnenie po dobu 90 dní, bolo by to v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výslovne uvedené. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvu o postúpení pohľadávok. Na základe vyššie uvedeného odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

6. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovanou bola dňa 04.03.2015 uzatvorená zmluva o úvere - Zmluva o Kreditnej karte č. XXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver s úverovým rámcom vo výške 300 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou špecifikovanou v tabuľke, výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, s RPMN 39,55 % a priemernou RPMN 24,97 %. Žalovaná mala celkovo vrátiť 357,59 Eur. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou. Dňa 23.06.2017 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalobca v tomto konaní). Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“).

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 (ods. 8) Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou

zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014).

Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

Ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané.

Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

8. Žalobca považoval za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách výzvu zo dňa 11.01.2016, ktorou právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o úvere a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy a tiež aj výzvu zo dňa 22.03.2017, ktorou žaloba vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Doručenie predmetných výziev však nijako nepreukázal. Nie je totiž dôležité, že zásielka bola evidovaná v podacom hárku Poštovej banky, a.s. Je dôležité preukázať, že žalovaná mala možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť, teda že bola doručovaná na jej adresu poštovým doručovateľom.

K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a. s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. došlo dňa 23.06.2017. V konaní žalobca nepreukázal, že pred postúpením

pohľadávky bola žalovanej včas doručená výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy banky, kde už len zo samotnej štylizácie vety „...ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva banky. Iný výklad tohto ustanovenia preto ani neprichádza do úvahy. Aj v tomto prípade je nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Ani za predpokladu, že výzva zo dňa 22.03.2017 bola žalovanej doručená už dňa 28.03.2017, kedy bola zásielka aj odoslaná na prepravu, nemožno dospieť k záveru o splnení podmienky v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože do postúpenia pohľadávky dňa 23.06.2017 neuplynula zákonná 90 dňová lehota ale len 87 dní.

Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatnenej pohľadávky vyžaduje ďalej, okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splatného dlhu a preto za danú výzvu nemožno považovať ani výzvu zo dňa 11.01.2016, nakoľko táto neobsahuje poučenie dlžníka o možnosti veriteľa zosplatiť úver predčasne, ani na možnosť postúpenia pohľadávky.

Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov postúpenia splatnej pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatná pohľadávka, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky, omeškanie dlžníka viac ako 90 dní napriek výzve veriteľa), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola.

9. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

10. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vo výroku potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nezistil okolnosti, že z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávne skutkové zistenia a nebolo ani zistené porušenie práva na spravodlivý proces žalobcu.

11. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, tejto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.